

Sohal.
kammi
Kulkulaitosministeri

21.9.5. Jäljennös

40.

2

H E R R A
K U L K U L A I T O S M I N I S T E R I L L E

Vuoden 1918 kansalaissodan tapahtumat ovat nyt jo sikäli siirtyneet historiaan, että niiden asiallinen arvostelu on mahdollista. Niinpä ollaan nykyisin melko yleisesti suostuvaiset myöntämään, että se tapa, jolla silloinen voittajapuoli käytti voittoaan hyväkseen, ylitti häikäilemättömyydessä ja julmuudessa kaikki mittasuhteet. Kymmenet tuhannet punaisella puolella toimineet työlläiset ja virkailijat teloitettiin ilman laillista tuomiota tai kylmästi nälkännytettiin nälkään vankileireissä.

Ehkäpä mikään punaisella puolella toiminut ammattikunta ei saanut niin kipeästi kärsiä voittavan puolen sokeasta vihasta, kuin rautatieläiset. Tälle ammattikunnalle oli ominaista, että se oli kasvanut järjestykseen ja kuriin. Se oli kaikissa olosuhteissa aina tottunut täyttämään velvollisuutensa ja parhaan kykynsä mukaan huolehtimaan liikenteen ylläpidosta ja turvallisuudesta. Tämä hyödyllinen ominaisuus, jota tehosti myöskin lukuisien rautatieläisten vakaumuksellinen käsitys siitä, että kansamme tulevaisuus ja maamme itsenäisyys parhaiten hoidettaisiin sosialistisen yhteiskuntajärjestelmän voimassaollessa, teki rautatieläisistä ehkäpä parhaiten toimineen ammattikunnan kansanvaltuuskunnan hallitsemassa osassa maamme.

Varmaankin juuri tämä rautatieläiskunnan osoittama kyvykyys hoitaa koneistoa ilman vanhoillista virkamieskuntaakin, johti kansalaissodan päätyttyä ankariin kostotoimenpiteisiin punaisella puolella toimineita rautatieläisiä kohtaan.

Lukuisia heistä tuli heti ilman mitään tuomiota ammutuksi, toiset teloitettiin kenttätuomioistuimien tai valtiorikosoi-
keuksien päätöksillä. Vankileireihin teljettyjen rautatie-
läisten lukumäärä oli niinikään suhteellisen suuri ja vielä-
kin useammat tulivat laittomienkin tuomioistuinten päätöksil-
lä ja sääntöjen vastaisesti erotetuksi toimestaan rautatiellä.

Osan näistä erotetuista onnistui kuitenkin päästä myö-
hemmin uudelleen takaisin rautatielaitoksen palvelukseen, mut-
ta ei ainakaan aluksi entiseen toimeensa, vaan joutuivat he
tavallisesti aloittamaan ns. ylimääräisinä rautatieläisinä.
Jo tämä seikka merkitsi näille rautatieläisille sekä palkko-
hin että eläke-etuihin nähden suuria taloudellisia menetyksiä.
Sillä vaikka heille myöhemmin vakinaiseksi päästyään tarjot-
tiinkin mahdollisuus ns. takamaksut suoritettuaan lukea eläke-
etuja määrättäessä hyväksenn aikaisempikin palvelusaikansa
rautatiellä, niin vain harvoissa tapauksissa he sen taloudel-
lisista syistä pystyivät tekemään.

Todellisuudessa eivät nämä kokeneet ja milteipä poikkeuk-
setta erittäin kyvykkäät rautatieläiset rautatielle palattuun
päässeet edes tasavertaisiksi jonkun vasta-alkavan ylimääräisen
rautatieläisen kanssa. Milteipä säännöllisesti joutuivat he
kiihkeän poliittisen vainon alaisiksi. Alituisesti saivat he
huomata, kantaessaan "punaisen" leimaa, tulevansa vakinaisia
toimia täytettäessä sivuutetuiksi. Muullakin tavoin pyrittiin
heidän elämänsä tekemään niin tukalaksi kuin suinkin. Tällai-
sina menettelytapoina ansaitsee mainita mm. pakolliset lomat,
ikälisien ja lapsiavustusten eväämiset ja Pietari-Valkasaari
rataosan punaisiksi merkittyjen rautatieläisten kohdalta omai-
suutensa menetyksistä aiheutuneiden tappioiden korvaamatta
jättämiset, vaikka sellaisia korvauksia mielipiteiltään val-
koisille myönnettiin parikin kertaa.

Näiden edelläselostettujen epäkohtien oikaisemistarkoi-
tuksessa järjestettiin Helsingissä 6. p:nä toukokuuta 1945
vuoden 1918 kansalaissodan johdosta toimestaan erotettujen

rautatieläisten koko maamme käsittävä edustajakokous. Tämä kokous, johon osallistui noin 300 v. 1918 erotettua rautatieläistä, hyväksyi yksimielisesti päätöslauselman, jossa mm. todetaan, että näiden jo vuosikymmenien taakse ulottuvien vähäryksien ja oikeudettomuuksien korvaaminen ja oikaiseminen muodostaa vaikeasti ratkaistavan kysymyksen. Paljon on näistä menetyksistä jo siirtynyt ikuisuuteen sellaista, jota ei millään voida korvata. Mutta runsaasti on vielä nytkin mahdollista lievittää puolueellisesta suhtautumisesta aiheutuneita menetyksiä. Oikeudenmukainen suhtautuminen v. 1918 erotettuihin rautatieläisiin näiden on vihdoinkin saatava aikaan. Tällaisen oikeudenmukaisuuden toteuttaminen vaatii:

1) että kaikille niille v. 1918 kansalaissodan johdosta erotetuille rautatieläisille, jotka joko kurinpitotuomioistuinten tai valtiorikosoikeuden päätöksillä tulivat toimestaan erotetuiksi, suoritetaan kohtuullinen korvaus kärsimistään menetyksistä;

2) että korvaussummaa määrättäessä huomioidaan ne menetykset, joita kyseessäoleville rautatieläisille pidätyksen tai vankeusrangaistuksen johdosta on aiheutunut;

3) että punaisten puolella v. 1918 toimintansa takia teloitettujen tai vankiloissa menehtyneiden rautatieläisten vähävaraisille leskille suoritetaan korvausta miestensä menetyksistä aiheutuneista tappioista;

4) että kaikille v. 1918 tapahtumien takia erotetuille rautatieläisten eläkelaitoksen jäsenille korkoineen ja inflaatiosta aiheutuneine lisäyksineen palautetaan heidän eläkelaitokselle suorittamansa maksuerät;

5) että ne v. 1918 erotetut rautatieläiset, jotka myöhemmin palasivat takaisin rautatielaitoksen palvelukseen ja joiden kohoaminen ylempiin toimiin poliittisen vainon ja pai-

nostuksen takia on tullut estetyksi, kohotetaan sellaiseen ylempään toimeen, johon heillä palvelusvuosiensa perusteella rautatiellä on oikeus ja että varsinkin sellaisissa tapauksissa, jolloin kyseessä oleva henkilö on jo pitemmän ajan nimitystä saamatta hoitanut ylempää tointa, hänelle nimitys siihen heti olisi annettava;

6) että sellaisien kiistanalaisten tapauksien ratkaisemista varten, jotka johtuvat edellisessä kohdassa mainitusta palvelusvuosien perusteella tapahtuvasta siirtymisestä ylempään toimeen, asetetaan 6 jäsentä käsittävä toimikunta, johon Rautatiehallitus nimeää 2 jäsentä, Rautatieläisten liitto 2 jäsentä ja Veturimies-yhdistys 2 jäsentä;

7) että henkilölle, joka kyseessä olevien syiden takia on toimestaollosaikanaan estetty pääsemästä ylempään toimeen ja joka ikävuosiensa johdosta on jo siirtynyt eläkkeelle, korvataan korkeampina eläke-etuina hänelle näin aiheutetut taloudelliset menetykset.

Ottaen erityisesti huomioon asian järjestämiseen liittyvät käytännölliset vaikeudet päätti kokous esittää, että Valtioneuvosto kysymyksen perusteellista tutkimista varten asettaisi esim. 5-jäsenisen toimikunnan, joka asian tutkimisen lisäksi saisi tehtäväkseen myöskin esityksen laatimisen asian ratkaisemista varten.

Mutta jo ennen tätä ratkaisua olisi niiden rautatieläisten kohdalta, jotka v. 1918 erotettuina myöhemmin palasivat takaisin rautatielaitoksen palvelukseen, ryhdyttävä sellaisiin toimenpiteisiin, joista edustajakokouksen päätöslauselman 5:nnessä ja 6:nnessä kohdassa mainitaan. Tarkoin olisi myös valvottava, että v. 1918 rautatieläisiin, jotka uudelleen tulivat rautatielaitoksen palvelukseen, yhä vieläkin kohdistuva painostus saadaan heti lopetetuksi. Kiistanalaisissa tapauksissa olisi päätöslauselman 6:nnessä kohdassa valittavaksi ehdotetun toimikunnan saatava oikeus ryhtyä toimenpiteisiin nimityksen tarkistamiseksi.

Kiireellisesti olisi myöskin järjestettävä korvaus Pietari-Valkeasaari rataosan niille rautatieläisille, jotka v. 1918 tapahtumien yhteydessä menettivät omaisuutensa, mutta eivät tähän mennessä vielä ole siitä korvausta saaneet. Kansanedustaja Onni Peltosen aloitteesta (Rah.al.n:o 14) myönsi eduskunta tosin jo v. 1938 kyseessäolevaan tarkoitukseen määrärahan, mutta siitä huolimatta ei korvausta ole näille rautatieläisille vielääkään suoritettu.

Helsingissä 7. päivänä kesäkuuta 1945.

V. 1918 EROTTETUJEN RAUTATIELÄISTEN TOIMIKUNTA

K.L. Kulo
puheenjohtaja

Yrjö Kallinen
pöytäkirjan laatija

E. Simpanen

Vilho Sola

E.F. Valpas

Eero Kallio
S. Rautatieläisten liiton
edustaja

Fr. Hiiles
S. Kuljetustyöntekijöiden
liiton edustaja

3otaväen jaeräiden kulkulaitos-
virastojen leski- ja orpokassan

Johtokunta

Kamreeri.

Helsingissä,

marraskuun 5 päivänä 1945

V.1918 erotettujen rautatie-

läisten asioita käsittelevälle neuvot-
telukunnalle.

NR 92

Alla seuraa vastaus v.1918 erotettujen rautatieläisten
asioita käsittelevän neuvottelukunnan esittämiin kysymyksiin.

1)	Erotettiin	71
	Telotettiin	6
	Kuoli vankilassa	<u>1</u>
		78

Erotetuista 71 osakkaasta 37 nimitettiin takaisin sellaiseen
virkaan, joka tuotti osallisuuden kassaan, 23 menetti lopullisesti
osallisuutensa ja 11 säilytti osallisuutensa kassaan, koska olivat
olleet säädetyn ajan kassan osakkaina.

2) Kaikkiaan 43 osakasta, jotka eivät olleet olleet säädettyä
aikaa kassan osakkaana, menettivät maksamansa eläkemaksut, jotka
muunnettuina kassan nyt voimassa olevan ohjesäännön mukaisiksi elä-
kemaksuiksi tekivät yhteensä 90.753 mk 90 p. Tästä määrästä tuli
2 telotetun osalle 2.090 mk, lopullisesti erotetun 23 osalle 51.480 mk
ja uudelleen kassan osakkaiksi pääseiden 18 osalle 37.183 mk.90 p.

Eläkemaksunsa menettäneet olivat seuraavat:

Telotetut

Oikkonen, Alfred A.	Konduktööri	586:65	
Sillanpää, Johan J.	-"	<u>1.503:35</u>	2.090:-

Lopullisesti erotetut.

Rekonen, Erlend	ylikonduktööri	3.006:65
Odell, Gustaf	-"	5.573:35

Lopullisesti erotetut jatk.

Peitsalo, Johan Fr.	konduktööri	953:75	
Aura, Alfred	"	1.136:65	
Seppänen, Johan J.	"	623:35	
Mankola, Johan E.	"	550:-	
Reinikainen, Vilho	vanh.ratamest.	<u>550:-</u>	
Mikkonen, Jakko	nuor.vet.kulj.	4.693:35	
Ölander, Frans V.	"	4.326:65	
Harinen, Mikko	"	2.786:65	
Kytöharju, Antti H.	"	2.896:65	
Sjögren, Karl J.	"	1.466:65	
Lämsä, Alexander	"	1.466:65	
Sistonen, Erik	"	1.283:35	
Mäkelä, Hjalmar	"	440:-	
Palm, Karl R.	"	4.620:-	
Hyvärinen, Taavetti	"	2.053:35	
Rönkä, Kuno V.		1.173:35	
Haukkala, Johan V.	"	110:-	
Karlsson, Hjalmar Alex	"	36:65	
Leas, Karl August	konduktööri	5.573:35	
Vapaa, Anders M.	"	5.170:-	
Kaipainen, Petter J.	"	<u>990:-</u>	51.480:-

Uudelleen kassan omakirjaksi päässeet.

Linko, Gustaf L.	konduktööri	1.320:-
Avellan, Johan E.	"	916:65
Rättö, Tahvo	"	476:65
Lieto, Karl Fr.	vanh.vet.kulj.	5.274:-
Jalava, Edvard	nuor. "	1.829:95
Uramaa (Unelius) Johan	" "	4.620:-

Uudelleen kassan osakkaiksi päässeet, jatk.

Koponen, Pekka A.	nuor.vet.kulj.	2.200:-	
Ohtonen, Klaus	"	2.346:65	
Latu, Yrjö	"	2.126:65	
Zetterblom, Valfrid	"	1.723:35	
Boman, Johan	"	673:30	
Viiles, Karl A.	"	953:35	
Grahn, Emil	"	256:65	
Österdahl, Bror J.	"	440:-	
Lindqvist, Emil A.	"	4.620:-	
Tallqvist, Frans E.	"	5.573:35	
Olin, Gustaf	"	1.173:35	
Alanko, Vilho	"	660:-	37.183:90

mk. 90.753:90

3) Kaikki palveluksesta erotetut osakkaat säilyttivät osallisuutensa kassaan ja siis myös kuolinpesänsä eläkeoikeuden, kunhan vain olivat olleet säädetyn ajan kassan osakkaina. Ei mikään kuolinpesä siis yksinomaan osakkaan palveluksesta erottamisen takia menettänyt eläkeoikeuttaan. Eläkeoikeutensa menettivät edellä 2-kohdassa lueteltujen 2 telotetun ja 23 lopullisesti erotetun kuolinpesät syystä, että osakkaat eivät olleet säädettyä aikaa kassan osakkaina.

Seuraavat palveluksesta erotetut osakkaat, jotka olivat olleet säädetyn ajan kassan osakkaina, mutta eivät tulleet takaisin sellaiseen virkaan joka tuottaa osallisuuden kassaan, säilyttivät kuolinpesänsä eläkeoikeuden ja on kuolinpesille myönnetty eläkettä sikäli kuin eläkkeitä on haettu tai kuolinpesiä on ollut:

4)		<u>Kuoli</u>	<u>Peruseläke</u>	<u>Lukien</u>
Strömberg, Johannes IV lk.asemapäällikkö		21/10.20		
Sandell, Gustaf A.	"	"	?	
Melart, Johan	"	"	26/4.36	5.360:- 1/5.36

4)jatk.

		<u>Kuoli</u>	<u>Peruseläke</u>	<u>Lukien</u>
Silfver, Felix V.	Ylikondukt.	?		
Mölsä, Evert	"- (telotettu)	9/5.18	2.200:-	1/6.18
Kosonen, Edvard	"- "	4/5.18	"-	"-
Jalo, Johan	"-	?		
Sinervo, Viktor	"-	13/8.21	"-	1/9.21
Aho, Johan P.	Konduktööri	3/5.28	"-	1/9.28
Laiho, Karl G.	"- (telotettu)	4/5.18	-	-
Kjelman, Erik J.	Nuor.ratamest.	7/4.20	-	-
Helin, Adolf G.	Vanh.veturinkulj.	23/8.37	2.200:-	1/9.37
Romberg, Karl Fr.	"-	2/1.27	"-	1/2.27
Säteri, Johan V.	"-	?		
Lager, Robert	Nuor.veturinkulj.kuoli van- kilassa	24/10.18	-	-
Friberg, P.	"- (telotettu)	5/5.18	2.200:-	1/6.18

5-6) Kun tässä on kysymys vain muutamista kuolinpesistä, ei niiden eläkkeasiaa olisi kytkettävä leski- ja orpokassan yhteyteen, jonka ohjesääntö ei tunne puheena olevan laatuksia tapauksia. Tässä olisi meneteltävä niinkuin aikaisemminkin niissä tapauksissa, jolloin kuolinpesä oli menettänyt eläkeoikeutensa syystä, että osakas, joka oli siirtynyt eläkkeelle tai kuollut kassan edellisen ohjesäännön ollessa voimassa, ei ollut ollut määrättyä aikaa kassan osakkaana. Kuolinpesälle myönsi valtioneuvosto silloin vastaavan suuruisen ylimääräisen eläkkeen. Kuolinpesät, jotka nyt mahdollisesti tulisivat kysymykseen, saisivat siinä tapauksessa kaikki, 2.200 markan suuruisen vuotuisen ylimääräisen peruseläkkeen.

O. Holopainen.

Valtionrautateiden
Eläkelaitoksen
Sihteeri

Helsingissä,

marraskuun 20 päivänä 1945.

V.1918 erotettujen rautatieläisten asioi-
ta käsittelevälle Neuvottelukunnalle.

Kirjeessä syyskuun 21 päivältä 1945 n:o 60/39 on Neuvottelukunta pyytä-
nyt valtionrautateiden eläkelaitokselta selvitystä m.m. seuraavista
seikoista:

1. Kuinka monta eläkelaitoksen osakasta erotettiin vuoden 1918
tapahtumien yhteydessä.

2. Minkälaisia maksuja erotetut menettivät erotuksensa takia
eläkelaitokselle.

3. Kuinka monta erotettua palattuaan uudelleen valtionrauta-
teiden palvelukseen on suorittanut takamaksut ja kuinka suuria sanotut
maksut ovat olleet.

4. Kuinka monta on sellaista erotettua, jotka palvelusvuosiensa
perusteella olisivat olleet täyteen eläkkeeseen oikeutettuja.

5. Onko erotettujen tai vuoden 1918 tapahtumien yhteydessä
ammuttujen leskille maksettu, missä määrin, minkä suuruisia ja mistä
alkaen eläkettä.

6. Mitä mahdollisuuksia eläkelaitoksella on korvata erote-
tuille eläkelaitoksen osakkaina aiheutuneet vahingot ja onko ja minkä
suurinen valtion apu tällöin tarpeellinen.

7. Mitä näkökohtia eläkelaitoksen johtokunnan mielestä olisi
huomioitettava saatettaessa puheenaolevaa osaa asiassa tyydyttävään
ratkaisuun.

Tämän johdosta saan kunnioittaen esiintuoda seuraavaa:

Vuoden 1918 tapahtumien yhteydessä ja niiden johdosta on yhteensä 1.473 valtionrautateiden osakkaana ollutta rautatieläistä tullut eroitetuksi toimestaan rautateilla ja menettänyt osallisuutensa eläkelaitokseen. Takaisin rautateiden palvelukseen ja samalla uudelleen eläkelaitoksen osakkaiksi on heistä tullut 338, joten sellaisia osakkaita, jotka ovat jääneet rautateiden toimeen takaisin tulematta on 835, Heidän jälkeensä on tähän mennessä ainakin 36:lle kuolinpesälle myönnetty eläke eläkelaitoksesta, niin että sellaisia kuolinpesiä, joiden eläkemaksut ovat jääneet eläkelaitoksen hyväksi on 799. Näiden eläkelaitoksen hyväksi jääneiden eläkemaksujen yhteissumma noudaa tehtyjen laskelmien mukaan 503.718 markkaan 80 penniin. Takaisin rautateiden palvelukseen tulleista on yhteensä 219 osakasta suorittanut takamaksuja eläkelaitokseen, joiden takamaksujen määrää ei kuitenkaan ole laskettu, koska takaisin tulleille osakkaille samalla on laskettu hyväksi eläkemaksut heidän aikaisemmalta osallisuusajaltaan ja takamaksut, joiden suorittaminen on ollut vapaaehtoista, ovat näin ollen koskeneet vain sitä aikaa, jonka välillä ovat olleet poissa rautateiden palveluksesta. Sellaisia osakkaita, jotka eroitetuksi tullessaan olivat oikeutettuja täyteen eläkkeeseen eläkelaitoksesta, on varmasti 7, enintään 9, koska kahden syntymävuodesta ei ole saatu selvää eläkelaitoksessa olevista asiakirjoista. Henkilökohtaista eläkettä ei ole myönnetty kenellekään sellaiselle eroitetulle, joka ei ole uudestaan tullut otetuksi rautateiden toimeen ja samalla tullut eläkelaitoksen osakkaaksi. Vuonna 1918 kuoleman kautta poistuneiden eläkelaitoksen osakasten lukumäärä on kaikkiaan 250. Näistä on 210:n osakkaan kuolinpesälle joko vuonna 1918 tai lähivuosina sen jälkeen myönnetty eläke eläkelaitoksesta, joista eläkkeistä ainakin 16 eläkettä on tullut kuolinpesille, joissa osakkaat on laskettu erotettuihin kuuluviksi, koska he ovat olleet joko pidätettyinä tutkimuksia varten ja siten estettyinä hoitamasta tointansa tai muuten erotettuina tointansa hoitamisesta. Sellaisia vuonna 1918 kuolleita

osakkaita , joiden kuolinpesät eivät nauti eläkettä eläkelaitoksesta on siis yhteensä 40. Todennäköisesti nämä kuitenkin ovat ainakin suurimmaksi osaksi tapauksia, joissa ei ole jäänyt jälkeen eläkkeeseen oikeutettuja. Eroitettujen ja uudelleen rautateiden toimeen tulemattomien osakasten jälkeen on myöhempinä vuosina myönnetty eläke 20:lle kuolinpesälle, niistä 12:lle kuolinpesälle vuoden 1943 alusta lukien.

Eroitetuille aiheuvuneitten vahinkojen korvaamien olisi mielestäni valtion asia.

Kuolinpesille myönnetyt eläkkeet ovat kaikki sen suuruisia, kuin eläkelaitoksen ohjesäännössä on määrätty.

J.H. Laurila.

Maaliskuun 11 p:nä 1946.
N:o H.72/5074.

Viite: Ministeriön lähetteet 8/1.46. N:o 55
ja 4/2.46 N:o 722.

Asia: V.1918 erotettujen rautatieläisten asia.

Palauttaen viitteessä mainitut lähetteet rautatiehallitus saa, käsitellyn asiaa tänään tapahtuneessa yleisistunnossa, kunnioittain esittää lausuntonsa seuraavaa:

Neuvottelukunta on ehdotuksessaan esittänyt vuoden 1918 tapahtumien johdosta valtionrautateiden palveluksesta erotetuille, eroamaan joutuneille tai muulla tavoin kärsimään joutuneille viran ja toimen haltijoille sekä työlläisille taikka mainittujen tapahtumien johdosta henkensä menettäneiden rautatieläisten omaisille maksettavaksi korvausta yleis-, perus- ja erikoiskorvauksena sekä vielä korvauksena eläke-etujen menetyksestä.

Seuraavassa käsitelläänkin ehdotusta edellä mainitussa järjestyksessä:

1 Yleiskorvaus.

Tämä korvaus on esitetty suoritettavaksi pääasiallisesti hyvityksenä sielullisista kärsimyksistä, jotka koituivat toisin ajattelevien suhtautumisesta v.1918 tapahtumien johdosta erotettuihin tai muulla tavoin kärsimään joutuneihin. Neuvottelukunnankin mielestä tällaiset menetykset ja kärsimykset ovat rahalla korvaamattomia tai ainakin vaikeasti rahassa arvioitavissa. Asia onkin ilmeisesti näin. Rautatiehallitus ei näin ollen ole tullut vakuutetuksi, olisiko yleiskorvausta lainkaan suoritettava, kuten neuvottelukunta on ehdottanut. Varsin oudolta myöskin tuntuu, että jos rautatieläisen leskikin on kuollut, korvaus suoritettaisiin tämän rautatieläisen erottamisvuonna (1918-1919) eläikäisinä olleille lapsille. Nämä

lapset ovat nykyisin 30-45 vuotiaita ja tuskinpa heillä on lähes 30 vuoden takaa sellaista muistikuvaa silloisten tapahtumien mahdollisesti aiheuttamista kärsimyksistä, että sitä nyt jotenkin voitaisiin rahalla korvata. Sitäpaitsi lapsille suoritettava korvaus useasti monen kesken jaettuna menettäisi taloudellisenkin merkityksensä. Laillistamattomassa yhdyselämässä eläneille leskille yhtä vähän kuin avioliiton ulkopuolella syntyneille tunnustamattomille lapsille ei rautatiehallituksen mielestä siinäkään tapauksessa olisi maksettava puheena olevan laatuista korvausta, vaikka laillisissa suhteissa eläneille leskille ja niistä syntyneille lapsille tällaista korvausta suoritettaisiinkin, koska se merkitsisi vain sitä, että voitaisiin katsoa valtiovallan tavallaan hyväksyneen tällaiset suhteet, mikä ei yhteiskunnalliselta kannalta suinkaan olisi suotava. Edellä olevan perusteella ja kun kysymyksessä siis ovat sellaiset arvot, joita ei voida mitata tai arvioida rahassa, rautatiehallitus rohkenekin esittää, ettei korvausta laisinkaan maksettaisi neuvottelukunnan esittämän yleiskorvauksen muodossa, vaan että tällaiset tunnuseikat, milloin syytä siihen katsotaan olevan, otettaisiin mahdollisuuksien mukaan huomioon muissa ryhmässä esitettyjen korvausten yhteydessä.

II. Peruskorvaus.

Neuvottelukunta katsoo voivansa harkita, milloin tätä korvausta anova ei ole työttömyyden tai muun sellaisen syyn takia v.1918 -1919 voinut päästä analotyöhön ja kuinka pitkän ajan kuluessa, hänen jouduttuaan pois rautateiden palveluksesta. Kun näin vuosikymmenien jälkeen jo senkin seikan selville saaminen, miten kauan asianomainen todella on ollut työttömänä v.1918 tapahtumien johdosta, usein lienee aika hankalaa, niin rautatiehallitus ei toteaa, että peruskorvauksenkin ratkaiseminen usein epäilemättä tulee tuottamaan varsin suuria vaikeuksia. Siinä uskossa, että näistä vaikeuksista huolimatta voidaan

llytti korvausannonusten ratkaisulle oikeudenmukaiset perusteet, rautatiehallitus esittää, että peruskorvausta voitaisiin maksaa suunnilleen sellaisin perustein kuin neuvottelukunta on ehdottanut.

Kun korvaus ehdotetaan suoritettavaksi asianomaisen silloisesta virasta tai toimesta nykyisen palkkauksen perusteella, olisi rautatiehallituksen mielestä palkkauksesta tässä suhteessa huomioitava kuitenkin vain peruspalkka ja peruskalliinajanalissa, siis ilman n.s. vastuullista tai veturirahaa. Vuonna 1918 olematon kalliinpaikanlisa ei voine tulla kysymykseen. Kun korvausta muutenkin esitetään suoritettavaksi vain määräprosenttein ja vain eräissä tapauksissa täytensä, olisi myös ikä- ja perhelisät jätettävä pois. Tällä tavoin ei korvauksen määrääminen palkasta aiheuttaisi vaikeita tulkintoja.

Kun neuvottelukunta on esittänyt, että alle kolme vuotta palvelleille ei suoritettaisi korvausta ja että kolme vuotta palvelleille

suoritettaisiin korvausta jo 50 prosenttia eli lähes kolmannes, rautatiehallitus katsoo, että alin korvausprosentti on liian suuri ja korvaukseen oikeutettujen sekä oikeudettomien välinen raja liian jyrkkä. Näin ollen ja kun yleiskorvaus on esitetty kokonaan poistettavaksi, rautatiehallitus esittäisi korvausta suoritettavaksi seuraavan laajennetun asteikon mukaan:

Palvelusaika ennen
erottamisaikakohtaa.

Korvausprosentti palkkauksesta
(peruspalkka ynnä kallina-
lisa)

vähintään	1 vuosi	mutta alle	2 vuotta	
"	2 vuotta	"	"	10 %
"	"	"	3 "	20 %
"	"	"	4 "	30 %
"	"	"	5 "	40 %
"	"	"	6 "	50 %
"	"	"	7 "	60 %
"	"	"	8 "	70 %
"	"	"	9 "	80 %
"	"	"	10 "	90 %
"	"	tai yli		100 %

Jos palvelusaika on ollut vuotta lyhyempi, ei peruskorvausta oli-

si suoritettava. Neuvottelukunnan esittämät vähennykset olisi myös huomioitava.

Jos erotetulta on jäänyt palkkaa saamatta palvelulta ajalta tai pidentysajalta, olisi siitä suoritettava edellä mainittu täysi korvaus neuvottelukunnan esityksen mukaan. Jos erotettu on jo kuollut, olisi vastaava korvaus suoritettava hänen vaimolleen ja lapsilleen.

III. Erikoiskorvaus.

1) Rautatien palvelukseen takaisin otetuille neuvottelukunta ehdottaa suoritettavaksi korvauksen heidän menettämästään tulosta ko- ko siltä ajalta, jona he ovat joutuneet saamaan pienempää palkkaa kuin mitä siitä virasta tai toimesta maksetaan, josta asianomainen erotettiin. Rautatiehallituksen mielestä tällaista korvausta olisi suoritettava vain rautatien palvelukseen takaisin tulleille eikä muille toimialoille siirtyneille, jotka useimmiten eivät ole pyrkineet takaisin rautatien palvelukseen, ehkeivät edes aikoneetkaan sitä. Kun neuvottelukunta eläkettä koskevassa esityksessään on lausunut, että ylimääräistä eläkettä ei olisi myönnettävä erotetuille rautatieläisille, joiden suhteen on ilmeistä, etteivät he enää ole tahtoneetkaan tulla takaisin valtion palvelukseen, olisi erikoiskorvauksenkin suhteen otettava sama kanta.

2) Esitys, että erikoiskorvausta myönnettäisiin rautatien palvelukseen takaisin otetuille heidän osallistumisensa takia v.1918 tapahtumiin aiheutuneesta virkaylennyksen saamatta jäämisestä tai viivästymisestä, on varsin vaikeasti ratkaistava asia, koska esim. liikenneosastossa on aika huomattava määrä sellaisia, jotka keskeytyksellä palvelloina joutuvat eläkeiän saavutettuaan eläkkeelle asema- tai junamiehinä, siis aivan alkuvaiheissa toimissa, mikä johtuu ylempien tointen ja virkojen suhteellisen vähäisestä lukumäärästä. Nimitysperusteina ovat taito ja kyky eikä ikä ja palvelusaika. Rauta-

vitusti laisinkaan, koska siinä myöskin olisi tarjolla mitä suurin
vaara epäluottamuskalaisuuden syntymiselle.

*Seuravi kohde
lounas 1401
Alvian*

3) Koska peruskorvauksen maksamista jo on laajennettu aina yh-
den vuoden ennen erottamisajankohtaa palvelleisiln saakke, niin täs-
sä kohdassa mainittun korvauksen maksaminen ei rautatiehallituksen
mielestä ole tarpeellista.

4) Kohdan suhteen rautatiehallituksella ei ole huomauttamista.

5) Tämä kohta olisi muutettava seuraavan sisälltöiseksi: Sellai-
sille vähintään vuoden valtionrautateiln palvelleille työntekijöil-
le, jotka vuoden 1918 tapahtumiln osallistumisensa vuoksi menettivät
työpaikkansa ja sen vuoksi todistettavasti joutuivat kärsimään talou-
dellisia menetyksiä.

6) Tässä kohdassa mainittun korvauksen ylärajaksi esitetään
10.000 markkaa. Yleiskorvauksesta ei tässä kohdassa voida puhua, kos-
ket sellaista esitetty maksettavaksi.

tiehallituksen mielestä on tuiki mahdotonta määrätä, mihin asteseen asianomainen olisi voinut ylenytyä. Sitä paitsi yleneminen riippuu asianomaisesta itsestään. Esimerkkinä saataneen mainita, että eräs erotettu ylikonduktööri uudelleen pautattielle otettuna noin 10 vuoden poissaolon jälkeen kohosi asteittain uudelleen ylikonduktööriksi 17 kuukaudessa. Taito ja kyky tuli siis asianmukaisesti huomioiduksi ja näiden rinnalla osallistuminen vuoden 1918 tapahtumiin jäi varjoon. Vielä on huomattava, ettei ylennystä tietenkään voida järjestää, ellei asianomainen itse sitä tavoittele. Oma talo tai muuten edulliset asuntopiirit, perheenjäsenten työpajikka, sivutoimi tai jotkut muut syyt aiheuttavat varsin yleisesti, ettei virkailija hae toisella paikalla kunnallisella korkeampaan virkaan tai toimitukseen. Näin ollen ratkaisu ei katso voivansa puoltaa tässä kanteessa mainittua hy-

IV. Korvaus eläke-etujen menetyksestä.

1) Tämän kohdan johdosta ei ole huomauttamista.

2) kohta olisi kokonaan pyyhittävä, koska ei voida ratkaista, kuten edellä jo on esitetty, mihin virkaan asianomainen olisi voinut nousta.

3) kohdassa mainittu korvaus jäännee valtion välillisesti tai välittömästi suoritettavaksi, sillä kysymyksessä olevat eläkelaitokset ovat valtion huolettavina. Näiden kassojen varat ovat huvenneet juuri inflaatioiden johdosta, joten inflation mukainen korvauksen korottaminen ei ole mahdollinen, jos kassojen täytyisi nämä korvaukset suorittaa. Korkeintaan tulisi tässä tapauksessa kysymykseen koron lisääminen pidätetyille eläkemaksujen määrälle.

4) kohdan johdosta ei rautatiehallituksella ole huomauttamista.

V. Korvausten enimmäismäärä.

Rautatiehallituksen käsityksen mukaan korvausten kokonaismäärä ei saisi nousta 100.000 markkaa suuremmaksi, koska valtion varoja on mahdollisuuksien mukaan säätettävä nykyisen tiukan rahataloudellisen aseman takia. Sitä paitsi valtion menojen lisääminen on omiaan osaltaan edistämään inflatoorista kehitystä, mikä taseen riittäisi näiltä korvauksilta merkitystä.

VI. Korvausten verovapaus.

Joskin korvaus tulisi tulona verovapaaksi, olisi se kuitenkin huomioitava verotuksessa omaisuuden lisäyksenä. Kun korvauksesta voi syntyä talletus, joka säilyy usean vuoden ajan, olisi muuten veroilmoituksessa jatkuvasti selostettava talletuksen alkuperä. Omaisuusvero on näissä tapauksissa määrältään merkityksellinen.

Korvauksen suorittaminen Piistarin - Valkeasaaren rataosalla

palvelleille rautatieseläisille.

Neuvottelukunnan mietintö, joka koskee korvauksen suorittamista

niille Pietarin - Valkansaaren rataosalla palvelleille rautatiehalli-
sille, jotka vuoden 1918 tapahtumien yhteydessä menettivät omaisuuten-
sa, ei aiheuta muuta huomauttamista kuin sen, että yhdelle henkilö-
le suoritettavan korvauksen enimmäismäärä voitaisiin alentaa 80.000
markaksi ja että korvausta olisi maksettava vain siinä tapauksessa,
ettei asianomainen jo aikaisemmin ole saanut hyvitystä samasta syys-
tä. Kun korvauksen yläraja vuoden 1933 asetuksessa oli 40.000 mark-
kaa ja vuoden 1944 tammikuun indeksi 199, niin pitäisi tämän summan
kaksinkertaisena riittää. Indeksillä tosin perustuu vuoteen 1939, mutta
hintojen nousu vuodesta 1933 vuoteen 1939 oli tuskin huomattava.

Myöskin tämä korvaus olisi huomattava omaisuusvero määrät-
essä.

Korvausasioiden käsittely.

Tässä ehdotuksessa mainittujen korvausasioiden ratkaisu olisi
valtion edun vuoksi uskottava valtiovarainministeriölle, jonka teh-
tävänä on maan finanssiasioiden hoito. Asetettavan toimikunnan teh-
tävänä olisi valmistella asia ja tehdä siitä esityksensä mainitulle
ministeriölle. Kun tässä tarkoitettujen korvausten suorittamisesta
ehkä annettavaissa laissa rautatiehallituksen käsityksen mukaan joka
tapauksessa tulee olemaan hyvinkin paljon tulkintavaikeuksia, niin
edellä esitetty käsittelytapa olisi senkin puolesta onnistuneempi.

H. Roos

Arvi Nikkilä.

V.1918 erotettujen rautatie-
läisten asioita käsittelevä

Neuvottelukunta.

Helsingissä,

huhtikuun 24 päivänä 1946.

N 134/179

Kululaitosten ja yleisten töiden
ministeriölle.

Viite: Rautatiehallituksen lausunto
N.72/3074, 11/3.46.

Asia: Neuvottelukunnan mietinnöt
7/1 ja 31/1.46.

Neuvottelukunta saa viitteessä mainitun lausunnon johdosta
kunnioittaen esittää seuraavaa:

Kun rautatiehallituksen esittämä, neuvottelukunnan omaksumas-
ta kannasta monessa känden eriävä mielipide rikkoisi sen pohjan, jol-
le neuvottelukunnan ehdotus rakentuu ja olennaisesti huonontaisi neu-
vottelukunnan esitystä, on välttämätöntä selventää neuvottelukunnan
kantaa ja samalla osoittaa rautatiehallituksen mielipiteen tueksi
esitettyjen perustelujen kestäväisyys.

I Yleiskorvaus.

Rautatiehallitus on ehdottanut yleiskorvauksen poistettavaksi,
koska se muka on tarkoitettu pääasiassa hyvitykseksi sielullisista
kärsimyksistä. Samalla rautatiehallitus on katsonut, että "tunnesai-
kat" voidaan ottaa huomioon muissa ryhmissä esitettyjen korvausten
yhteydessä.

Yleiskorvausta ehdottaessaan neuvottelukunta on lähtenyt sii-
tä periaatteesta, että vuoden 1918 tapantumien yhteydessä tavalla
tai toisella taloudellisia tai muita menetyksiä kärsimään joutuneille

olisi yhteiskunnan taholta suoritettava hyvitys. Se ei olisi korvausta pelkästään "sielullisista kärsimyksistä", vaan myös kaikesta siitä, mitä nämä henkilöt joutuivat taloudellisesti kärsimään, mutta mitä ei voida markkainmääräisesti selvittää eikä sijoittaa palkka-ym. siihen kytkeytyvien menetysten piiriin. Yleiskorvauksella olisi tarkoitus hyvittää koko se ryhmä, joka ei voi lainkaan päästä muista korvauksista osalliseksi ja tällöin on ensi sijassa huomioitava lesket ynnä alle kolme vuotta palvelleet ylimääräiset. Neuvottelukunta ei nimittäin ole samaa mieltä rautatiehallituksen kanssa, että tunneseikoille annettaisiin sijansa korvauksia määrättäessä. Päinvastoin korvausten myöntämisessä tulisi pysytellä pelkän asiallisuuden ja todellisuuden kestäväällä pohjalla ja pyrittävä vain todellisten menetysten hyvittämiseen. Jo yleiskorvauksen määrääminen 10.000 markeksi, mikä nykyisessä rahassa ei ole suuri, mutta joka kieltämättä olisi arvo kas lisä monelle puutteellisissa oloissa elävälle vuonna 1918 erotetulle tai hänen omaisilleen, osoittaa, että kysymyksessä on ennen muuta yhteiskunnan taholta tuleva kädenojennus, jolla poistetaan saottujen tapantumien johdosta osassa yhteiskuntaamme jäseniä tähän saakka säilynyt katkeruus. Huomattava on, että tämä korvaus edustaa vain murto-osaa kokonaiskorvauksesta ja puoltaa silläkin perusteella paikkaansa neuvottelukunnan ehdotuksessa.

Mitä sitten tulee laillistamattomassa suhteessa eläneisiin ja niistä suhteista syntyneisiin lapsiin, on muistettava, että olot maassamme olivat vuonna 1918 ja hieman sitä ennenkin monessa suhteessa poikkeukselliset. Laillistamattomien suhteiden & syntymistä ei voinut välttää eikä myöskään ollut mahdollista saattaa niitä sitten laillistetuiksi. Jos todellinen yhteiselämä on todistettavasti ollut olemassa ja siitä on syntynyt lapsi, tuntuisi epäoikeudenmukaiselta ja kohtuuttomalta, että tällaisen rautatiehäisen morsian tai avioton

lapsi jäisivät osattomiksi korvauksesta. Neuvottelukunta ei sen vuoksi näkisi mielellään, että sen vakaan harkinnan jälkeen oikeaksi katsoma kanta jätettäisiin huomiotta.

II Peruskorvaus.

Huomattavin muutos, jonka rautatiehallitus on esittänyt neuvottelukunnan ehdotukseen, on korvausasteikon muuttaminen siten, että peruskorvausta maksettaisiin yhden vuoden palvelusajasta alkaen. Neuvottelukunta on kuitenkin pakotettu torjumaan tämän ehdotuksen ja puolustamaan omaa kantaansa. Neuvottelukunta on päätenyt kolmen vuoden palvelusaikarajaan asiaa perusteellisesti harkittuaan. Tällöin neuvottelukunta on katsonut, että sitä varsin runsasta joukkoa tilapäisiä työntekijöitä, joita sotilaskuljetusten takia vuosina 1915-1918 rautateillemme otettiin, ei voida pitää varsinaisina rautatieläisinä eikä heitä myöskään huomioida rautatiehallituksen esittämällä puheenaolevaa korvausta myönnettäessä. Jos rautatiehallituksen esitys tulisi hyväksytyksi, sillä horjutettaisiin neuvottelukunnan omaksumaa yleistä periaatetta, että minkälainen keinottelu ei saa tämän asian yhteydessä tulla kysymykseen. Sen vuoksi neuvottelukunta on edelleenkin sitä mieltä, että peruskorvausta olisi annettava vain todellisia menetyksiä kärsineille varsinaisille rautatieläisille.

Mitä sitten tulee siihen osaan rautatiehallituksen ehdotuksesta, joka koskee peruskorvauksen myöntämistä peruspalkasta ja kalliinajanlisästä taikka voimassa olevasta palkkauksesta, neuvottelukunta haluaa erikoisesti alleviivata, että se on pyrkinyt ehdotuksessaan yksinkertaisuuteen, mutta myös oikeudenmukaisuuteen. Viimeksimainitussa suhteessa, samalla kuin se ei ole tehnyt erillistä ehdotustaan perheellisten osalta, se on katsonut, että palkkaukseen sisältyvän nykyisen lapsiavustuksen huomioimalla perheelliset saavat kohtuulli-

sen hyvityksen. Sen vuoksi ja kun neuvottelukunnan mielestä korvauksen määrääminen nykyisen palkkauksen mukaan ei tuota vaikeuksia, jos on vain hyvää tahtoa, rautatiehallituksen ehdotus olisi hylättävä.

III Erikoiskorvaus.

1) Rautatiehallitus on ehdottanut, ettei niille rautatieläisille, jotka ovat jääneet palaamatta rautateiden palvelukseen, suoritettaisi korvausta. Neuvottelukunnan mielestä tällöin tingitään oikeudenmukaisuudesta, sillä pienempää palkkaa kuin rautatielaitoksen palveluksessa ollessa nauttiesaan nämä rautatieläiset ovat kokeneet saman ehdinkotilan kuin rautateille palanneet ja silloin entistä pienempää palkkaa nauttineet. Kun otetaan vielä huomioon, että muille toimialoille siirtyneille neuvottelukunnan ehdotuksen mukaan tällaista korvausta olisi tarkoitus suorittaa enintään kolmen vuoden ajalta eli kuten peruskorvauksen kohdalla on sanottu, täytynee neuvottelukunnan ehdotusta pitää oikeana ja perusteltuna ratkaisuna.

2) Tämän kohdan rautatiehallitus on ehdottanut kokonaan poistettavaksi, koska rautatiehallituksen mielestä olisi "tuiki mandoton määrätä, mihin asteseen asianomainen olisi voinut ylentyä." Samalla rautatiehallitus viittaa kanteen nimitysperusteeseen: taito ja kyky, jotka se sanoo olleen määräävinä nimityksissä. Vaikapa rautatiehallitus esittää aivan erikoislastuisen ylenemistapauksenkin ilmeisesti tarkoituksella osoittaa, että kaikki on ollut asianmukaisella tolalla. Tämän johdosta on ensinnäkin huomautettava, että kuten rautatiehallitus on lausunnossaan unohtanut kolmannen nimitysperusteen: koetellun kansalaiskunnan, se kuluneina vuosina on katsonut vuoden 1918 miehiltä puuttuneen juuri tuon kolmannen perusteen ja sivuuttanut heidät siitä ns huolimatta, että he taitavina ja kyvykkäinä ynnä mallikelpoisina henkilöinä olisivat ansainneet saada nimityksiä. Harjoitettu mielivalta ei ole jäänyt huomiotta ja siitä sisältävät edus-

kunnan pöytäkirjat painavaa luettavaa. Rautatiehallitus ei ole välttynyt myöskään kaikkiallaan kulkulaitosministeriön taholta annetuista kehoituksista noudattaen oikeudenmukaisuutta vuoden 1918 miehiin nähden. Neuvottelukunta on tähän astisen toimintansa aikana nimitysasioita käsitellessään saattanut todeta kyvykkäiden vuoden 1918 miesten syrjäyttämisiä. Sen vuoksi rautatiehallituksen irrallisiin esimerkkeihin nojautuva keuhkauton kannanotto täytyy hylätä.

Edellyttäen, että neuvottelukunnan ehdottama yleiskorvaus hyväksytään, raukeavat muut rautatiehallituksen erikoiskorvausta koskevat muutosehdotukset.

IV Korvaus eläke-etujen menetyksestä.

2) Rautatiehallitus on ehdottanut tämän kongan kokonaan pyyhittäväksi, koska rautatiehallituksen mielestä "ei voida ratkaista mihin virkaan asianomainen olisi voinut nousta."

Neuvottelukunta katsoo kuitenkin, että tämä kysymys voidaan hyvällä tahdolla ja asianomaisen esimiehiltä, työtovereilta ja järjestöiltä saatavien todistusten nojalla oikeudenmukaisesti ja tyydyttävästi selvittää, joten rautatiehallituksen kielteinen kanta olisi jätettävässä omaan arvoonsa. Vain näin menetellen saadaan korjauksi se ilmeinen väärä, joka on kahdannut niitä, jotka vuoden 1918 tapahtumista aiheutuneen painostuksen takia eivät ole ennen eläkkeelle menoaan päässeet säännönmukaisesti ylenemään.

V Korvausten enimmäismäärä.

Kun rautatiehallituksen ehdottama korvausten enimmäismäärän alentaminen 100.000 markaksi vähentäisi monessa tapauksessa korvausta kolmanneksella, neuvottelukunta viittaten aikaisemmin esittämiinsä perusteluihin ja huomioonottaen, että inflaatio on jatkunut neuvottelukunnan mietinnön jättämisen jälkeenkin, esittää, että rautatiehallituksen ehdotus perusteettomana hylättäisiin.

VI Korvausten verovapaus.

Rautatiehallitus ehdottaa, että korvaus olisi huomattava omaisuusverotuksessa lisäten samalla, että "omaisuusvero näissä tapauksissa olisi aivan merkityksetön." Neuvottelukunta yhtyen rautatiehallituksen viimeiseen huomautukseen pitää edelleenkin tuon "merkityksettömän veron" määräämistä tarpeellana.

Korvauksen suorittaminen Pietari - Valkeasaaren rataosalla palvelleille rautatieläisille.

Rautatiehallitus ehdottaa tämänkin korvauksen enimmäismäärän alentamista 80.000 markaksi sekä huomauttaa lisäksi, "että korvausta olisi maksettava vain siinä tapauksessa, ettei asianomainen jo aikaisemmin ole saanut hyvitystä sanotusta syyistä." Huomioon ottaen vallitsevan hintatason on neuvottelukunnan ehdottamaa enimmäismäärää 125.000 markkaa pidettävä pikemminkin liian pienenä kuin suurena. Näin ollen ei enimmäismäärää neuvottelukunnan mielestä voida alentaa rautatiehallituksen ehdottamalla tavalla. Mitä taas rautatiehallituksen jälkimmäiseen huomautukseen tulee, neuvottelukunta tyytyy vain toteamaan, että se on yhdenmukainen neuvottelukunnan esityksen kanssa.

Korvausasiain käsittely.

Rautatiehallitus ehdottaa lausuntonsa lopussa, että korvausasiain käsittely olisi kokonaisuudessaan uskottava valtiovarainministeriölle, koska kysymyksessä on finanssiasia. Kun tämän jo 28 vuotta vireillä olleen ja oikeutettua tyytymättömyyttä herättäneen kysymyksen loppuselvittely ei siedä viivytystä, olisi korvauskysymysten käsittely jätettävä neuvottelukunnalle, kuten se mietinnössään on ehdottanut. Neuvottelukunta edustaa tällä hetkellä suurinta asiantuntemusta ja nauttii vuonna 1918 erotettujen taholta luotta-

musta. Neuvottelukunta on lisäksi ehdottanut, että asia olisi aina silloin alistettava ministeriön ratkaistavaksi, ellei neuvottelukunta ole yksimielinen, mikä osoittaa, että neuvottelukunta ei ole pyrkinyt tilapäisiin ratkaisuihin, vaan oikeudennukaaisuuteen ja mahdollisimman suureen objektiivisuuteen.

Lopuksi neuvottelukunta haluaa korostaa vielä sitä, että se on aikaisempiin mietintöihin ja tähän lausuntoon nähden ollut täysin yksimielinen.

Helsingissä, huhtikuun 24 päivänä 1946.

V.1918 erotettujen rautatie-
läisten asioita käsittelevä

Neuvottelukunta

Helsingissä,

27. päivänä syyskuuta 1946.

Vaihdemiesten esimies Kallio.

Asiakirjat N° Koh 876/2788, 13/9.1946, jotka koskevat
lausunnon antamista kahta alityönjohtajanvirkaa hakevista
Pasilan konepajassa ja joka asia pantiin pöydälle neu-
vottelukunnan kokouksessa 25/9.-46, ovat nähtävinä neuvot-
telukunnan kansliassa.

Tauno Turunen.

N i k l a n d e r, Artur Emanuel.

S i m p a n e n, Emil Edvard.

Syntynyt Porvoossa 1/1.1891.

Käynyt 4 lk Porvoon ruotsinkielistä realikoulua 30/5.1905.

Suorittanut ilmajarru-, lämmitys- ja valaistuslaitteiden tutkinnon 15/8.1910.

Suorittanut kelpoisuustutkinnon 23/12.1910.

Suorittanut konduktööritutkinnon 30/4.1913.

Otettu asemamieheksi Porvoon radalle 1/11.1906.

Otettu jarrumieheksi Porvoon radalle 1/1.1908.

Otettu alokkaaksi Helsingin asemalle 1/2.1909.

Nimitetty asemamieheksi Helsingin asemalle 1/9.1915.

Nimitetty asemamiesten esimieheksi Helsingin asemalle 1/1.1919.

Nimitetty II lk vaakamestariksi Helsingin asemalle 7/6.1937.

Arvosana: Hyvä.

Virkavuosia V.R.palveluksessa 37 v. 5 kk. Porvoon radalla 2 v. 3 kk. yhteensä 39 v. 8 kk.

Syntynyt Pietarissa 13/9.1888.

Suorittanut Rajajoen rautatien suomalais. kansakoulututkinnon 8/4.1908.

Ilmajarrukurssi Hki 19/5.1935.

Al.pätevyystutkinto Hki 21/11.1936.

Tullut V.R. palvelukseen rataosastolle Dibunin pysäkille 1/4.1904.

Siirtynyt liikenneosastolle Dibunin pysäkille 1/5.1906.

Vaihdemiehen nimitys Dibuniin 1/11.1914.

V.R. konepajalle Hki 17/10.1918.
vuoteen 16/10.1918.

Liikenneosastolle uudelleen, alokkaaksi Hki asemalle 1/4.1930.

I lk. asemamieheksi Helsingin asemalle 1/4.1930.

Junamieheksi Helsingin asemalle 1/10.1938.

II lk. pakkamestariksi 1/10.1945.

Arvosana: Kiitettävä.

Virkavuosia 30 v. 10 kk. erossaoloaika 11 v. 5 kk., josta lasketaan palvelusvuosiksi 10 v. yhteensä 40 v. 10 kk.

K i l p i n e n, Adolf.

Syntynyt Tuuloksessa 3/9.1882.

Suorittanut ylemmän kansakoulukurs-
sin Pietarissa 26/5.1914.

Otettu alokkaaksi Pietarin asemalle
1/1.1918.

Suorittanut alemman pätevyystutkin-
non 8/12.1918.

Suorittanut oppikurssein ilmajarru-
valaistuslaitteiden ja akselipoksi-
en hoidossa 1/4.1913

Nimitetty asemamieheksi Pietarin a-
semalle 1/11.1915.

Suorittanut liikenneosaston oppikurs-
sin 30/4.1917.

Erotettu v.1918 tapausten johdosta
10/9.1920

Presidentin armahus 2/4.1921.

Otettu uudelleen alokkaaksi Oulun-
kylän asemalle 15/5.1924.

Nimitetty II:n palkkaustl.asemamiehen-
ksi Oulunkylän asemalle 1/8.1925.

Samoin junamieheksi Helsingin asemal-
le 1/2.1938.

Toiminut konduktöörin tehtävissä Hki
asemalla lukien 23/9.1938.

Saanut talvisodan muistomitallin 1942.

Nimitetty konduktööriksi Hki asemalle
1/5.1944.

Arvosana: Hyvä.

Virkavuosis 30 v. 10 kk.

Eroaolosuika 3 v. 8 kk. yhteensä 34 v.
6 kk.

N y b e r g, Karl Richard.

Syntynyt Tuusulassa 8/2.1881.

Saanut päästötodistuksen Tuusulan kirkon
kylän kaksikielisestä ylemmästä kansakou-
lusta 29/5.1895.

Suorittanut alemman pätevyystutkin-
non 20/10.1915.

Suorittanut konduktöörin pätevyystutkin-
non 24/6.1916.

Suorittanut alemmien liikenneoppikursi-
en ylemmän pätevyystutkinnon 9/4.1921.

Otettu ylim.asemamieheksi Keravan asemal-
le 1/10.1899.

Otettu asemamieheksi Keravan asemalle
1/6.01.

Saanut pyynnöstä eron 1/11.1911.

Otettu ylim.asemamieheksi Helsingin ase-
malle 28/9.1915.

Otettu asemamieheksi 1/1.1916.

Otettu junamieheksi 1/1.1919.

Nimitetty konduktööriksi 4/9.1923.

Arvosana: Hyvä.

Virkavuosis 42 v. 10 kk.

L i n d s t r ö m, Knut Richard.

Syntynyt Pohjan pitäjässä 23/1.1888.

Päästötodistus Pohjan pitäjän ylemmistä ruotsinkielisestä kansakoulusta 30/5.1901.

Otettu alokkaaksi Helsingin asemalle 1/6.1910.

Suorittanut opetuskurssin ilmajarrujen, vaunujen lämmitys- ja valaistuslaitteiden y.m. hoidossa 12/7.1911.

Otettu asemanmieheksi Helsingin asemalle 1/6.1916.

Suorittanut konduktööriutukinnon 15/5.1919.

Otettu junamieheksi Helsingin asemalle 1/7.1919.

Suorittanut liikenneosaston palvelijakunnan ylempään oppikurssin 9/4.1921.

Nimitetty konduktööriksi Helsingin asemalle 3/1.35.

Oppikursseilla osoitetusta uutteruudesta ja edistyksestä kurssien oppilaisissa saanut 100 mk palkinnon 9/4.1921.

Saanut vuoden 1939-40 sodan 8 lk. vapaudenmitallin.

Arvosana: Hyvä.

Virkavuosia 36 v. 1 kk.

J ä r n s t r ö m, August Alfred.

Syntynyt Karjaan pitäjässä 17/2.90.

Saanut päästötodistuksen Ekerön ruotsalaisesta kansakoulusta Pohjan pitäjässä 26/5.1905.

Otettu alokkaaksi Karjaan asemalle 22.8.1911.

Kelvollisuustodistus 14/12.1912.

Nimitetty junamieheksi Karjaan asemalle 1/12.1929.

Nimitetty vaihtomieheksi Kirkkonummen asemalle 1/3.1916.

Suorittanut ilmajarrututkinnon 26/4.1921.

Suorittanut konduktööriutukinnon 11/6.1921.

Nimitetty ensimmäisen palkkausluokan junamieheksi Karjaan asemalle 2/5.1934

Nimitetty konduktööriksi Helsingin asemalle 10/9.1938.

Arvosana: Kiitettävä.

Virkavuosia 34 v. 10 kk.

A h l r o o s, Albin Johannes.

Syntynyt Kirkkonummella 7/7.1892.

Päästötodistus ylemmästä ruotsinkielisestä kansakoulusta 20/5.1905.

Otettu alokkaaksi Kirkkonummen asemalle 1/2.1912.

Suorittanut alemman pätevyystutkinnon 20/2.1912.

Otettu vakinaiseksi asenamieheksi Tikkurilan asemalle 1/12.1915.

Otettu 1 lk. vaihtomieheksi Pasilan asemalle 1/2.1919.

Suorittanut liikenneosaston ylempään palvelijakunnan oppikurssein ja saanut kehoituspalkinnon 150:- 4/9.1921

Otettu II lk. junamieheksi Helsingin asemalle 1/9.1926

Otettu I lk. junamieheksi Helsingin asemalle 1/1.1928.

Nimitetty konduktööriksi Helsingin asemalle 1/9.1938.

Saanut sodan 1939-1940 muistomitalin 1940.

Saanut 1 lk. vapaudenmitalin 1943.

/Ylim.
Määrätty I p l k n järjestelymestariksi Helsingin asemalle. 1/3.1946.

Arvosana: Hyvä.

Virkavuosia 34 v. 5 kk.

L i n d b l o m, Karl Anton.

Syntynyt Hangossa 19/1.1894.

Päästötodistus Hangon ylemmästä ruots. kansakoulusta 30/5.1909.

Pätevyystutkinto ilmajarrujen, sekä vau-
nujen lämmitys ja valaistuslaitteiden
hoidossa 20/11.1936.

Pätevyystutkinto konduktöörin toimeen
3/2.1919.

Alokaana Hangossa 1/10.1912.

" Helsingissä lukien 1/10.1915.

Nimitetty asenamieheksi 10/12.1918.

" junamieheksi 4/10.1919.

" konduktööriksi 10/8.1938.

I luokan vapaudenmitalli 1943.

Arvosana: Hyvä.

Virkavuosia 33 v. 10 kk.

Helsingissä,
huhtikuun 17 päivänä 1947.

N:o 2557

Rautatiehallituksen yhteyteen asetetuille vuonna 1918 erotettujen rautatieläisten asioita käsittelevälle neuvottelukunnalle.

Valtioneuvosto on tänään tapahtuneessa esittelyssä päättänyt, että vuoden 1918 tapahtumien yhteydessä valtion palveluksesta erotettujen ja heidän leskiensä korvausanomuksia valmistavasti käsiteltäessä on noudatettava seuraavaa:

Korvaukseen oikeutettu on vuoden 1918 tapahtumien johdosta valtiorikosoikeuden, kurinpitotuomioistuimen tai muun oikeuden päätöksellä taikka viranomaisen toimenpiteellä poliittisista syistä erotettu, sekä sanottujen tapahtumien johdosta eroamaan joutunut tai muulla tavalla taloudellisia menetyksiä kärsinyt valtion palveluksessa ollut viran tai toimen haltija tahi työläinen taikka hänen elossa oleva leskensä, jos avioliitto oli solmittu ennen erottamisvuoden loppua, samoin kuin myös mainittujen tapahtumien johdosta henkensä menettäneen valtion palveluksessa olleen henkilön leski tai vanhemmat. Sama koskee laillistamattomia suhteita, mikäli asianomaiset ovat todistettavasti asuneet yhdessä ja varsinkin, jos suhteessa on syntynyt lapsi.

Erottamisajankohtana pidetään sen kuukauden viimeistä päivää, jonka kuluessa asianomainen pidätettiin virantoimituksesta tai hänen työskentelynsä valtion palveluksessa muutoin loppui, olkoon, että erottamispäätös on annettu myöhemmin.

Korvausta suoritetaan perus- ja erikoiskorvauksena sekä korvauksena eläke-etujen menetyksestä. Korvauksia jaettaessa on sosiaaliset näkökohdat otettava huomioon niin ettei korvausta myönnetä henkilöille, jotka nykyisen taloudellisen asemansa perusteella eivät

ole korvauksen tarpeessa.

Peruskorvaus. Jos erotettu henkilö vapausrangaistuksen, sairauden, työttömyyden tai muun sellaisen syyn takia ei ole voinut päästä työhön, suoritetaan hänelle peruskorvausta enintään kolmen vuoden ajalta erottamisajankohdasta lukien. Peruskorvaus lasketaan kahden-
tuhannenviidensadan markan mukaan kuukaudelta ottamalla huomioon ennen erottamisajankohtaa palveltu aika seuraavasti:

Palvelusaika ennen erottamisajankohtaa	Korvausprosentti
10 vuotta tai yli	100 %
9 - 10 "	90 "
8 - 9 "	80 "
7 - 8 "	70 "
6 - 7 "	60 "
5 - 6 "	50 "
4 - 5 "	40 "
3 - 4 "	30 "

Jos palvelusaika on ollut kolmea vuotta lyhempi, ei peruskorvausta suoriteta.

Edellä mainitulla tavalla laskettu peruskorvaus suoritetaan ensimmäiseltä vuodelta täysimääräisenä, toiselta vuodelta kahdelläkymmenelläviidellä sadalta ja kolmannelta vuodelta viidelläkymmenellä sadalta vähennettynä.

Näin laskettu korvaus suoritetaan naimattomalle ja sellaiselle henkilölle, jonka vaimo on ansiotyössä, vielä kahdelläkymmenelläviidellä sadalta vähennettynä.

Jos erotetulta henkilöltä on jäänyt saamatta palkka ennen erottamisajankohtaa palvelulta ajalta, on se korvattava hänelle tai hänen leskelleen seitsemäntuhannen markan mukaan kuukaudelta.

Jos erotetulle tai virantoimituksesta pidätetylle henkilölle ei ole maksettu palkkaa virantoimituksesta pidättämisajalta, on siitä hänelle suoritettava korvaus kahdentuhannenviidensadan markan mukaan kuukaudesta, kuitenkin enintään kuuden kuukauden ajalta.

Jos erottamisajankohdasta alkavaan, peruskorvaukseen oikeuttavaan kolmivuotiskauteen sisältyy sellaista aikaa, jolta erotettu henkilö on oikeutettu saamaan korvausta pidätysajan palkasta, vähennetään peruskorvaukseen oikeuttavaa ensimmäistä korvausvuotta vastaavasti.

Erikoiskorvaus. Erikoiskorvausta suoritetaan harkinnan mukaan seuraavissa tapauksissa:

1) valtion palvelukseen takaisin otetuille tai muille toimialoille siirtyneille heille aiheutuneesta palkan menetyksestä siltä ajalta, minkä he ovat joutuneet palvelemaan siitä virasta tai toimesta, josta heidät erotettiin, saamaansa palkkausta tai sitä vastaavaa palkkausta pienemmällä palkalla;

2) valtion palvelukseen takaisin otetuille heidän osallistumisensa takia vuoden 1918 tapahtumiin aiheutuneesta virkaylempösten saamatta jäämisestä tai viivästymisestä;

3) ennen erottamisajankohtaa vähemmän aikaa kuin kolme vuotta palvelleille henkilöille, jotka suuren perheen, vankina olon, sairauden tai muun sellaisen syyn takia erottamisen jälkeen joutuivat erittäin hädänalaiseen asemaan;

4) henkilöille, jotka siitä syystä, että heidät todistettavasti vuoden 1918 tapahtumien johdosta rangaistukseksi siirrettiin alempaan virkaan tai toimeen, pakotettiin muuttamaan toiselle paikkakunnalle tai muulla tavoin poliittisista syistä kärsivät taloudellisia menetyksiä;

5) sellaisille työsopimuksen nojalla valtion palveluksessa olleille työntekijöille, jotka vuoden 1918 tapahtumiin osallistumisensa joh-

dosta menettivät työpaikkansa tai poliittisen painostuksen takia kärsivät taloudellisia menetyksiä; ja

6) vuoden 1918 tapahtumien johdosta henkensä menettäneiden valtion palveluksessa olleiden henkilöiden leskille sekä vanhemmille, jos näiden toimeentulo on ollut riippuvainen asianomaisen ansiotuloista.

Erikoiskorvausta suoritetaan enintään 40.000 markkaa, elleivät aivan erikoiset syyt puolla suuremman korvauksen myöntämistä.

Korvaus eläke-etujen menetyksestä.

1) Erotettu henkilö, joka on otettu takaisin valtion palvelukseen, on valtion eläkkeeseen nähden oikeutettu lukemaan hyväkseen enintään kymmenen vuotta siitä ajasta, minkä hän on ollut poissa valtion palveluksesta, riippumatta siitä, montako eläkevuotta hänellä tämän palveluksen perusteella on.

2) Erotetulle henkilölle, joka ennen erottamista on omasta tai kuolinpesänsä puolesta suorittanut eläkemaksuja valtionrautateiden eläkelaitokselle tai sotaväen ja eräiden kulkulaitosvirastojen leski- ja orpokassalle taikka muulle vastaavalle kassalle, maksetaan, ellei hän ole uudelleen tullut eläkelaitoksen osakkaaksi, suoritettut erät takaisin 15-kertaisina, kuitenkin enintään kymmentuhatta markkaa. Jos erotettu henkilö on kuollut, on leskellä sama oikeus, edellyttäen, ettei hän saa eläkettä eläkelaitoksesta.

3) Vuoden 1918 tapahtumien johdosta erotetun henkilön leskelle, joka tätä ennen ei ole saanut eläkettä valtiolta tai eläkelaitoksilta, voidaan myöntää ylimääräinen eläke, jota laskettaessa on kohtuuden mukaan otettava huomioon myöskin aika, minkä hän tätä ennen on ollut eläkettä vailla.

Leskille suoritettava korvaus. Jos perus- tai erikoiskorvaukseen oikeutettu henkilö on kuollut, suoritetaan korvaus hänen leskelleen viidelläkymmenellä sadalta vähennettynä.

Korvausten enimmäismäärä. Suoritettavien korvausten enimmäismäärä, eläkekorvauksia lukuunottamatta, ei saa nousta 75.000 mk suuremmaksi. Kullekin korvaukseen oikeutetulle vahvistettu korvaussumma suoritetaan kahdessa erässä siten, että ensimmäisessä jaossa maksetaan kaksikolmasosaa ja toisessa erässä, sitten kun kaikki korvausanomukset on käsitelty, korvaussumman loppuosa ja, mikäli määräraha korvaussumman loppuosaan kokonaisuudessaan ei riitä, jakamalla jäljellä oleva osa tarkoitukseen myönnetystä määrärahasta suhteellisesti korvaukseen oikeutettujen kesken. Leskille tulevat korvaukset suoritetaan kokonaisuudessaan yhdellä kertaa.

Korvausten hakuaika. Korvaushakemukset on toimitettava rautatiehallituksen yhteyteen asetetulle neuvottelukunnalle ennen kuluvan vuoden heinäkuun loppua.

Korvausasioiden käsittely. Korvaushakemukset, eläkeanomuksia lukuunottamatta, käsittelee alustavasti rautatiehallituksen yhteyteen asetettu vuonna 1918 erotettujen rautatieläisten asioita käsittelevä neuvottelukunta siten täydennettynä, että milloin kysymyksessä on muiden kuin valtionrautateiden palveluksessa olleiden henkilöiden korvausanomukset, kokouksiin osallistuvat asianomaiset virastojen tai laitosten edustajat, jotka valtioneuvosto määrää. Korvausanomukset ratkaisee lopullisesti valtiovarainministeriö, jonka päätöksestä ei voida valittaa. Eläkkeiden määräämistä koskevilla asioilla valtiovarainministeriö hankkii neuvottelukunnan lausunnon.

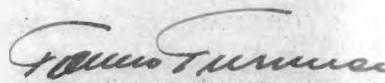
Samalla on valtioneuvosto päättänyt puoltaa Herra Tasavallan Presidentille esityksen antamista Eduskunnalle, että suoritettut korvaukset ovat vapaat valtiolle, kunnalle ja seurakunnalle suoritettavista veroista.

Tämän valtiovarainministeriö, valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, neuvottelukunnalle tiedoksi ja noudatettavaksi sekä asiasta aiheutuvaa toimenpidettä varten täten ilmoittaa.

M i n i s t e r i -----
Onni Hiltunen.

Hallitusneuvos -----
John Hellen.

Jäljennöksen oikeaksi todistavat:

Tauno Turunen.

Hilikka Pesonen.

Jäljennöksen jäljennös.

V.1918 erotettujen rautatie-
läisten asioita käsittelevä
Neuvottelukunta

Helsingissä,
marraskuun 15 päivänä 1947,
N:o 1212/2373

Arkisto **A.13** Jäljennös. *Lauri*
Koodi: _____
Käsittely: _____ pv _____
VALTIOVARAINMINISTERIÖLLE!

Viite: Valtiovarainministeriön kirjelmä n:o 2557, 17/4.1947

Asia: V.1918 valtion palveluksesta erotettujen korvaus.

Ministeriö on viitekirjelmällä ilmoittanut neuvottelukunnalle valtioneuvoston vahvistamat ohjeet, joita on noudatettava vuoden 1918 tapahtumien yhteydessä valtion palveluksesta erotettujen tai heidän leskiensä korvausanomuksia valmistavasti käsiteltäessä. Neuvottelukunta on tähän mennessä alustavasti käsitellyt 1007 anomusta nousten ehdotettujen korvausten määrä 27.440.875 markkaan. Kun korvausanomuksia on neuvottelukunnalle jätetty kaikkiaan 1737 kappaletta, voidaan nyt jo varmuudella päätellä, että tarkoitukseen myönnetystä 100 miljoonan markan suuruisesta määrärahasta jää noin 50 miljoonaa markkaa käyttämättä. Kuten neuvottelukunnan korvausmietinnössä mainittiin ei neuvottelukunnalla ehdotusta laatiessaan ollut tiedossa, kuinka monta valtion palveluksesta v. 1918 erotetuista on vielä elossa eikä sitäkään, minkälaisiin ryhmiin he korvauksen saantiin nähden jakautuvat. Tämän vuoksi huomioonottaen erotettujen suuren lukumäärän, neuvottelukunta oli pakoitettu, jotta määräraha riittäisi korvauksiin, laatimaan ehdotuksensa varovaisesti ja ehdottamaan korvauksenlaskuperusteet markkamääräisesti varsin vähäisiksi. Nyt kun korvaushakemukset on jätetty, neuvottelukunta on voinut todeta, että viran tai toimen haltijain lukumäärä on sattuneiden kuolemantapausten takia supistunut noin neljännekseen ja että erotettuja työsopimuksen varassa olleita on korvauksen hakijain joukossa odotettua enemmän. Kun lisäksi korvauksen hakijoina on yllättävän runsaasti leskiä, jotka tulevat saamaan vain 50 % siitä, mitä heidän miehensä olisi saanut, supistuvat vahvistettujen ohjeiden mukaan lasketut korvaukset niin pieniksi, että määrärahasta jää suunnilleen toinen puoli käyttämättä.

Edelläolevan perusteella ja huomioonottaen voimakkaana jatkuvan inflaation, joka tämän asian vireilläololoaikana on jo huomattavasti vähentänyt myönnettävien korvausten arvoa, neuvottelukunta saa kunnioittaen alistaa ministeriön harkittavaksi, voidaanko vahvistettuja korvausperusteita vielä muuttaa siten:

- 1) että täysimääräinen peruskorvaus korotettaisiin 2500 markasta 3300 markkaan kuukaudessa;
- 2) että saamatta jäänyt palkka korotettaisiin 7000 markasta 9000 markkaan kuukaudessa;
- 3) että virastapidätysajan palkka korotettaisiin 2500 markasta 3300 markkaan kuukaudessa;
- 4) että erikoiskorvauksen enimmäismäärä korotettaisiin 40000 markasta 52000 markkaan ja
- 5) että korvausten yläraja korotettaisiin 75000 markasta 100000 markkaan

Väinö Häkkinen

Jäljennöksen oikeaksi todistavat:

Tauno Turunen

Hilkka Pesonen

Jäljennöksen jäljennöksen oikeaksi todistavat:

Bruno Darrén

Valmistus
maishuolto

Helsinki, 7.6.1949

MAI (K)

-8 VI 1949

Arkisto

A.13

Koodi:

Käsittely:

pv

Kallio

V. 1918
votatus
Kallio

Suomen Rautatieäisten Liitto.

V. 1918 valtion palveluksesta ero-
tettujen valtuuttamana pyydämme,
että Liitto ottaisi osaa Koko maa-
ta käsittävän Kokouksen Kokous-
huoneen Rustamukseen. Liiton
puheenjohtaja Kallio on suulli-
sessa keskustelussa lupautunut
viihtymään siihen myönteisesti.
Kokous pidetään L. R. Ahlman
Helsingin Työväentalolla. Toivomme
että Rustamukseen sisältyisi myös-
kin kahvitarjoilu, ainakin maa-
seutulaisille. Tämän anomuksen
olemme tehneet myöskin Veturimies-
ja Postimiesliitolle.

V. 1918 valtion palveluksesta ero-
tettujen toimikunta:

J. J. Hiilinen

K. J. Finen

12/6 - klo 10 R. Salonen

1 edustajan läsnä.

VALTIONRAUTATIIET

Lennätinosoite: Valtraut.

RAUTATIEHALLITUS

Helsingissä,

maalis-kuun 17 p:nä 1950.

N:o H.464/1805.

Viite:Kirjeenne 26.8.1947.

Asia: Nimikirjamerkinntät sotien aikaisista poliittisista tuomioista.

Vastauksena viitekirjeeseen rautatiehallitus, saatuaan asiassa v. 1918 erotettujen rautatieläisten asioita käsittelyvän neuvottelukunnan lausunnon ja siihen puolestaan yhtyen, ilmoittaa seuraavaa:

Mitä ensinnäkin tulee v. 1918 tapausten yhteydessä annettuihin varotus- ja sakkotuomioihin, niin niistä aiheutuneet merkinntät on marraskuun 13 päivänä 1936 nimikirjoista annetun asetuksen nojalla jo poistettu nimikorteista. Sama koskee myös viimeisten so-

LS

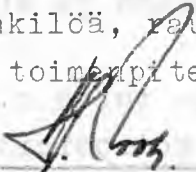
MR1- 22. III 1950

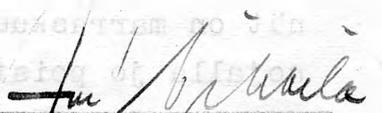
Kammi

Merhille

Arkisto	A 13
Koodi:	
Käsittely:	pv

tatoimien yhteydessä annettuja varotustuomioita ja jo suhteellisen lyhyen ajan kuluttua sakkojakin. Näin ollen esitys jäisi koskemaan vain ankarammista rangaistuksista johtuneita merkintöjä. Huomioon ottaen, että v. 1918 tuomittujen, rautatien palveluksessa olevien lukumäärä ei enää ole kovin suuri ja että se vähenee nopeasti päivä päivältä sekä että nykyisin toimii rautatiehallituksen yhteyteen asetettu elin, joka nimitysasioissa antaa lausunnon sekä valvoo heidän etujaan nimityksissä kuin myöskin, että viimeisten sotien aikana ehkä vakaumuksensa johdosta tuomittuja henkilöitä on valtionrautateiden palveluksessa vain muutama - heidänkin kohdallaan on selvittämättä onko tuomio poliittisista syistä tehdyn rikoksen johdosta annettu vai ei, kuten esim. karkaamisesta - virkasuhteessa lienee tällä hetkellä korkeintaan kymmenkunta henkilöä, rautatiehallitus on katsonut, ettei Liiton esitys anna aihetta toimenpiteisiin.

H. Roos.

Arvi Nikkilä

Neuvottelukun- nan merkintöjä varten	N:o	Anoja:
	Saapunut / 194....	Osoite:
	Käsitelty:	Ehdotetaan myönnettäväksi mk.

Vuonna 1918 erotettujen rautatieläisten asioita käsittelevälle neuvottelukunnalle.

Allekirjoittanut, joka aikaisemmin ei ole saanut minkäänlaista korvausta vuoden 1918 tapahtumien yhteydessä Venäjälle jääneestä omaisuudesta, anoo jätkeä luetellusta irtaimistoon kuuluvasta omaisuudesta korvausta yhteensä mk sekä antaa asian käsittelyä varten seuraavat tiedot:

Naimisissa / Ei naimisissa (tarpeeton yli-

viivataan)

Avioliitto solmittu / 1.....

Milloin ja mihin virkaan tai toimeen muutti

Venäjälle?

.....

.....

Anojan lapset		
..... synt.	/	1.....
..... »	/	1.....
..... »	/	1.....
..... »	/	1.....
..... »	/	1.....
..... »	/	1.....
..... »	/	1.....

Millä asemalla Pietarin—Valkeasaaren rataosalla oli toimessa v. 1918

Missä anojan perhe asui v. 1918 alussa?

Millainen asunto oli Venäjällä v. 1918? Huoneluku:

Asuiko omassa talossa Venäjällä vai ei?

Milloin muutti takaisin Suomeen?

Mistä valtionrautateiden virasta tai toimesta Suomeen palattua erotettiin?

.....

Mikä tuomioistuin erottamispäätöksen antoi ja milloin?

.....

Seuraa liitettä.

Luettelo irtaimistosta, josta korvausta anotaan.

Huom. Esineet pyydetään luettelemaan seuraavassa järjestyksessä: 1. *Huonekalut* (salin tai olohuoneen kalustot, ruokasalin kalustot, makuuhuoneen kalustot, muut kalustot); 2. *Vuodevaatteet* (patjat, tyyny, vanupeitteet, luovat); 3. *Liinavaatteet* (lakanat, tyynyliinat, pyyhkeet, pöytäliinat, lautasliinat); 4. *Ruokailuasiasto ja muut -välineet*; 5. *Keittiöasiasto* ja 6. *Pitovaatteet* (päälyysvaatteet, alusvaatteet jalkineet y. m.).

[illegible]

¹⁾ esineen kunto y. m.

